

lerne i §§ 4-7 og 12 i den gældende lov kommer til anvendelse ved flytninger fra Danmark til et af de øvrige nordiske lande eller omvendt.

Hjemmelen hertil findes i følgende bestemmelse, der er indføjet i 1924-loven som ny § 14:

„Indenrigsministeren bemyndiges til at lade reglerne i §§ 4-7 og 12 finde anvendelse, også for så vidt angår personer, der flytter fra Danmark til udlandet eller omvendt, dog med sådanne afvigelser, som de særlige forhold tilsiger.

Tilvejebringelsen af de for ordningens gennemførelse nødvendige blanketter sker ved ministerens foranstaltning.“

Samtidig har man ophævet den hidtidige § 14, hvorefter loven ikke skulle gælde for Færøerne, men ved kgl. anordning kunne sættes i kraft for disse med de lempelser, som forholdene måtte kræve.

I stedet for bestemmes det nu i en ny § 15, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Som begrundelse for lovens bestemmelser anføres i bemærkningerne til lovforslaget:

„I medfør af lov nr. 57 af 14. marts 1924 om folkeregistre, jfr. indenrigsministeriets instruks for førelse af folkeregistre nr. 98 af 9. juni 1956 med senere tillæg og bekendtgørelse nr. 165 af 9. juni 1956, er enhver, der flytter fra en bopæl til en anden, pligtig at underrette vedkommende folkeregister, hvad enten flytningen foregår inden for samme kommune eller fra én kommune til en anden kommune. På samme måde skal udlændinge, der — uden at det drejer sig om ferieophold o. lign. — tager bopæl her i landet, foretage anmeldelse til folkeregistret i den kommune, hvori de bosætter sig. Personer, der opgiver bopæl her i landet og flytter til udlandet, har pligt til at anmelde fraflytningen til folkeregistret.

Af meddelelserne til Nordisk Råds 10. session i sag D. 3 (rekommandation nr. 5/1954) fremgik, at de nordiske landes regeringer er positivt indstillede til gennemførelsen af en ordning, hvorefter Danmark, Island, Finland, Norge og Sverige i folkeregistermæssig henseende betragtes som et fællesområde, således at folkeregisterlovgivningens bestemmelser om flytning — med de afvigelser, der følger af forholdets natur — kommer til anvendelse også med hensyn til flytninger fra Danmark til et af de øvrige nordiske lande eller omvendt. Registreringen af flytninger mellem de nordiske lande skal foretages ved hjælp af ensartet affattede internordiske flytteattester og flyttebeviser. Forslaget herom, der var afgivet af et af regeringerne nedsat fællesnordisk ekspertudvalg, blev imidlertid ikke færdig-